

[Hagen Hagensen]

ler ikke foreslået ændret. Det ville stride imod den indkomstpolitiske linje, der ønskes fortsat, hvis man lader værdien af det at bo i egen bolig stige.

Stort set bør der betales det samme i 1979 som i år, eller sagt på en anden måde: stat og kommune skal ikke have mere ind gennem lejeværdi i 1979 end i 1978. Det vil sige, at der med 16. alm. vurdering som beregningsgrundlag skal anvendes lavere satser end foreslået af regeringen, og samtidig er der skævheder, som bør rettes. Det kunstige skel: om en ejendom er erhvervet den 8. eller 9. december 1969, bør søges fjernet eller jævnet ud. Fremdeles bør den progression i lejeværdien, der er og også vil være fremover, fjernes, eller i hvert fald må progressionsgrænsen forhøjes mere end fra 615.000 kr. til 750.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af grænsen er i realiteten en skærpelse, når henses til, at 16. alm. vurderings stigning i gennemsnit er 79 pct. for enfamiliehuse. Der er tale om en særskat på enkelte ejendomme i hovedstadsområdet og omkring de større byer, hvor de større grundværdier i forvejen giver en særbeskatning.

Standardfradraget, der i øvrigt også bør gælde for ejerlejligheder, bør have en øvre grænse, der forhøjes i takt med værdistigningerne, således som vi tidligere har sagt det. Ikke mindst af denne grund bør adgang til yderligere fradrag for dokumenteret vedligeholdelse komme ind i billedet på ny; det er jo ikke blevet billigere at vedligeholde, og det vil også nok skabe mere arbejde. Også andre satser kan der være grund til at overveje lavet om; det kan vi se nærmere på under udvalgsarbejdet; her skal jeg blot sige, at vi er enige i, at der kommer til at gælde særlige regler for personer, der er fyldt 67 år, og hvis boligudgift heller ikke tåler at stige.

Ud fra disse synspunkter vil vi gå ind i udvalgsarbejdet med henblik på at få fastlagt lejeværdisatser, som indbringer stat og kommune det samme beløb i 1979 som i år, og vi vil bede skatteministeren lade foretagne beregninger om sådanne lavere lejeværdisatser.

Resultatet af 16. alm. vurdering er på flere måder blevet belastende for borgerne. Det gælder om at få bragt forholdene sådan i orden, at der er rimelighed i tingene.

Så skal jeg lige til slut sige, at der er grund til at fremhæve tanken og forslaget om kon-

tantvurderingsprincippet, som vi sammen med venstre har ført frem. Det ville have mildnet luften for de klippede får, om tanken var blevet gennemført, og den skal derfor ikke glemmes. Vi ønsker ikke, at boligudgiften skal stige, og vi holder fast på, at den ikke skal stige for et enkelt år; det må gå ind i en større, samlet overvejelse også på boligområdet.

Erhard Jakobsen (CD):

Lad mig starte med at sige, at centrumdemokraternes standpunkt er en klar afvisning af regeringens lovforslag. Vi finder, at det simpleste og enkleste ville være at fastslå: der skal i 1979 betales akkurat de samme beløb som i 1978, og det gælder, både når talen er om lejeværdi, og når talen er om amtsgrundskylden, som vi kommer til senere. Det vil være det simpleste og det enkleste, og det vil være meget svært at finde nogen som helst indvending imod at gå frem på den måde. Det ville passe meget bedre ind i de indkomstpolitiske bestræbelser, som et stort flertal her i tinget ønsker, og jeg har svært ved at se, at det ikke også ville gøre det lettere og have mere udsigt til at give et resultat, når der skal igangsættes boligpolitiske forhandlinger, hvor man også skal samle et stort flertal her i tinget.

Det er altså centrumdemokraternes principielle synspunkt, men naturligvis vil vi støtte enhver bestræbelse på under udvalgsarbejdet at få sat standardfradraget i vejret for derved at nedbringe byrden. Vi vil også gennem udvalgsarbejdet prøve at vinde gehør for, at man ophører med at beskatte overskud af ejendom. Jeg ved godt, at da vi i sin tid førte forslaget frem, var der nogle af medlemmerne, der brillerede ved at fortælle, at det var sørgeligt, et parti kunne foreslå, at man startede med at hjælpe de mest velhavende. Så stor uvidenhed kan der altså råde, at man tror, at de, der har overskud på deres ejendom, er velhavende, hvor det omvendte er tilfældet, nemlig at de, der har overskud på deres ejendom, er folk, der ikke har råd til at optage nye lån, fordi de ikke kan se, hvordan de skal kunne betale renter og afdrag, og det er altså dem, der er dårligst stillet.

Der ville være god grund til at se på det under et udvalgsarbejde, men principielt ville